

POZNAJEMY UCZUCIA: RADOŚĆ I SZCZĘŚCIE

KARINA MUCHA

IWONA PIETRUCHA

ANNA STALMACH-TKACZ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik

Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig

Maria Ferenc

dr Beata Rola

Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł zajęć:

Poznajemy uczucia: radość i szczęście

Cele:

rozwijanie umiejętności emocjonalnych dziecka związanych z rozpoznawaniem, nazywaniem i przeżywaniem uczuć, rozwijanie umiejętności społecznych okazywania uczuć i bycia dobrym dla innych.

Metody/techniki/formy pracy:

gry oraz zabawy integracyjne, społeczne i edukacyjne, doświadczanie świata poprzez eksperymentowanie i samodzielną aktywność dziecka, zabawy badawcze, pogadanka, rozmowa kierowana, symulacje, inscenizacja, metoda zadawania pytań, słuchanie opowiadania i czytania nauczyciela, praca w grupach, praca indywidualna, praca w parach, pogadanki, zabawy, w tym zabawy naśladowcze i tematyczne.

Środki dydaktyczne: naturalne (otoczenie przyrodnicze, kulturowe, społeczne), wzrokowo-słuchowe (rysunki, fotografie, ilustracje w książkach, nagrania dźwięków, piosenek, materiały multimedialne), manipulacyjne (kartki, kredki, klocki, zabawki, konstrukcje z różnych materiałów, kąciki zainteresowań wraz z wyposażeniem).

Opis przebiegu zajęć:

1. Emotki – dzieci biegają po sali i na sygnał stają naprzeciwko siebie, ukazując wybraną przez siebie emocję (strach, gniew, zaskoczenie, smutek, radość, złość, obrzydzenie, miłość, empatię, cierpliwość). Drugie dziecko musi odgadnąć emocję, która rysuje się na twarzy osoby z pary. Gdy wszyscy odgadną, dzieci na sygnał nauczyciela znowu biegają po sali i po chwili znowu łączą się w pary, ukazując i odgadując kolejne emocje.
2. Zabawa w tajemnicę – nauczyciel opowiada dzieciom, że w kufrze lub pudełku znajdują się tym razem dwa uczucia, które dzisiaj wszystkich odwiedziły. Symbolem tych uczuć może być zabawka, przedmiot wybrany przez nauczyciela, dla radości może to być uśmiechnięta buźka, a dla szczęścia łódka. „Ale nie od razu się ukaze, dzieci muszą być gotowe. Czy dzieci chcą być gotowe? Tak? To zaczynamy!”.
3. „Te uczucia bardzo lubą, gdy wszyscy się śmieją. Jesteście gotowi, by to zrobić? Tak? To zaczynamy!”. Wszystkie dzieci się śmieją, potem siadają.
4. Nauczyciel uchyla kuferka i mówi: „Uczucia są zadowolone. Ale czy jesteście gotowi na drugą zabawę? Tak?”.
5. „Te uczucia lubią, kiedy biega się w podskokach i tańczy z innymi”. Gdy zabawa wybrzmi, dzieci siadają.
6. Nauczyciel uchyla kuferka i mówi: „Uczucia są zadowolone. Ale czy jesteście gotowi na trzecią zabawę? Tak?”.
7. „Te uczucia lubią, gdy wszyscy robią pajacyki. Czy jesteście gotowi tego dokonać?” Potem dzieci siadają wokół kuferka.

8. „Uczucia są gotowe, by się pokazać. A może ktoś odgadnie? Są na literkę »R« i »S«?”
Dzieci próbują odgadnąć. Po odgadnięciu lub powiedzeniu uczucia „RADOŚĆ”
i „SZCZĘŚCIE” nauczyciel wyciąga z kufierka symbole uczuć i kładzie je w centralnym
miejscu.

Komentarz metodyczny

Warto przeprowadzić bardzo dużo zajęć o uczuciach, emocjach i rozwijać kompetencje społeczne dzieci. Osoby, które nie są przyzwyczajone do prowadzenia tego typu zajęć, mogą wybrać zabawy, w których czują się komfortowo, lub zmodyfikować zabawy tak, by nie tworzyć w grupie niepotrzebnego, dorosłego napięcia.